

tier røg ud. Der kunne her være en fare for, at vi, hvis Tyrkiet blev medlem af EU, fik et land ind, som på sigt ville udvikle sig i en retning, som man slet ikke kunne acceptere inden for EU, f.eks. i retning af en mere islamitisk opfattelse af tingene, som bestemt ville være et problem i forhold til Danmark.

Kl. 12.20

Så ville jeg også godt høre statsministeren om de udtalelser, som har været bragt fra statsministerens side i en bog, hvor der står, at Tyrkiet vil være en fremmed fugl i samarbejdet i EU. Står statsministeren ved de udtalelser, hvor der bl.a. peges på, at det vil være meget ustabil at forestille sig Tyrkiet med grænser til Iran og Irak blive medlem af EU?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror da, vi alle sammen føler, at det er sådan lidt et dilemma, når det gælder Tyrkiet, for på den ene side er det klart, at Tyrkiet jo er et samfund, som er væsentlig anderledes end de traditionelle europæiske samfund. På den anden side har vi jo også alle sammen en interesse i at fastholde Tyrkiet på en provestlig kurs og undgå, at Tyrkiet bliver østvendt, sagt ligeud, sikre, at de kræfter i Tyrkiet, der ønsker, at Tyrkiet skal være forankret i NATO og i hvert fald skal samarbejde tæt med EU, bliver styrket. Det er det dilemma, vi har, og det er det, vi skal prøve at løse i forbindelse med EU-udvidelsen.

Jeg vil gerne understrege, når hr. Peter Skaarup spørger til medlemskab for Tyrkiet, at det jo ikke er det, vi taler om; det er jo slet ikke det, vi taler om. Vi taler om: Kan Tyrkiet få en dato for en start på optagelsesforhandlinger? Og det er jo meget langt fra at være medlem af EU. Og dér er det, jeg så gentager, at for at kunne få en sådan dato, for overhovedet at kunne starte skal Tyrkiet altså opfylde en række politiske betingelser, og det har Europa-Kommissionen i hvert fald hidtil sagt at Tyrkiet ikke gør.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup, tredje gang.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om statsministeren står ved det, der står i en samtalebog fra 2000 »I godtvejr og storm« af Thomas Larsen, side 227, hvor statsministeren udtaler:

»Jeg kan ikke forestille mig Tyrkiet som medlem af EU. Politisk, økonomisk og kulturelt ville

landet blive en fremmed fugl i samarbejdet, og et tyrkisk medlemskab kunne gøre samarbejdet ustabil. Et tyrkisk medlemskab ville udvide EU's ydre grænse til Iran og Irak, og dermed vil vi bevæge os ind i Mellemøstens urocentre.«

Er der ikke en fare for netop det, statsministeren siger her, at vi kunne få en grænse til meget urolige mellemøststater? Der er muligvis noget i gang i Irak, der er noget i gang i forhold til Iran, der er en mellemøstkonflikt, som er meget, meget svær at løse, hvor Tyrkiet kan være en vigtig del af det. Er det ikke meget problematisk at forestille sig, at man skulle optage Tyrkiet i EU på et tidspunkt, hvor der er så mange farer, der lurer, så meget ustabilitet? Man har lige haft et valg, hvor man har udskiftet hele parlamentet.

Jeg ved godt, at der er tale om, at man bare giver en dato, og at man dermed forestiller sig, at der går lang tid, men der vil trods alt stadig være knyttet til en dato være en forventning om, at man skal blive medlem af EU, og det må vel være i direkte modstrid med det, som statsministeren har sagt i den bog.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig lige gentage: Det topmøde, der skal være i København til december, handler ikke om, hvorvidt Tyrkiet kan blive medlem af EU; det er jo slet ikke det, vi taler om.

For at kunne blive medlem af EU, skal man jo opfylde en masse betingelser, ikke bare en række politiske betingelser om velfungerende demokrati osv., man skal også opfylde en lang række økonomiske krav.

Tag bare de forhandlinger, vi har haft med 12 andre ansøgerlande. De skal jo opfylde krav på 30 store politiske områder. Det vil altså sige, at før det overhovedet på et eller andet tidspunkt ude i fremtiden kunne blive aktuelt at have Tyrkiet som medlem, skal Tyrkiet altså opfylde alle disse krav, og det vil i virkeligheden sige, at det altså er et helt anderledes Tyrkiet end det, vi ser i øjeblikket.

Hvad fremtidige generationer måtte bestemme om det, vil jeg da ikke tage stilling til i dag. Det, vi skal tage stilling til nu, er: Hvorledes skal vi behandle Tyrkiet på topmødet? Der skal man altså tage udgangspunkt i, at det allerede i 1999 blev besluttet, at Tyrkiet er kandidatland, og derfor skal Tyrkiet selvfølgelig behandles som alle andre kandidatlande.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup for sidste gang.